

tilende inden 1ste Januar 1856. Det hjalp ikke. Saa kom man med en ny Lov, hvori der ganske vist sattes „snarest muligt“, men tillige en bestemt Tidsfrist. Det hjalp, sagde det ærede Medlem, men han har ikke oplyst, hvorvidt netop dette „snarest muligt“ havde nogen Indflydelse. Jeg tror, det er aldeles klart, at skulde vi virke Noget, maa vi sætte en bestemt Tidsgrændse og ikke saadanne ubestemte Udtryk. Det ærede Medlem henviste til, at Loven af 1870 endnu ikke var traadt i Kraft, og at det derfor var nødvendigt at træffe en saadan Bestemmelse. Men hvorfor sørge de ærede Medlem da ikke, da denne Lov var for her i Thinget, for, at en bestemt Frist blev sat ind i den, inden hvilken Forretningerne skulde være tilende? Der staar ikke Noget i saa Henseende i Loven og deraf følger jo, at Regjeringen har kunnet tage sig god Tid. Men naar vi sætte en bestemt Frist, er der en Tvang paa Regjeringen, som vil have en anden Følge, end denne Lov har havt. Det ærede Medlem mente, at, naar vi gif ind paa hans Endringsforslag om at sætte Begyndelsen for Kommissionernes Virksomhed til 1ste Mai, vilde det være muligt, at hele Tienden kunde være afløst inden den kommende Høst. Det maa jeg med den høitærede Minister anse for fuldstændig umuligt. Naar Kommissionerne træde i Virksomhed, er det Første, de have at gjøre, at affordre Kommunalbestyrelserne de fornødne Dplysninger, og der er til at meddele disse Dplysninger givet en Frist af 4 Uger; dermed vil Mai Maaned gaa. Saa ere vi i Begyndelsen af Juni, og saa skulle Kommissionerne indhente nærmere Dplysninger, naar de ikke ere tilfredse med dem, de have faaet, derefter skulle de lægge Planer for de enkelte Tiendomme og dernæst bekjendtgjøre denne Plan paa lovlig Maade ved Kirkestevne og i Aviserne. Naar alt det skal ske, inden Kommissionernes Forretninger paabegyndes, saa maa jeg spørge, om der kan være nogen Udfigt til at undgaa, at der atter vil komme Auktion over Tienden paa Roden, selv om man lader Kommissionerne begynde fra 1ste Mai? Det er fuldstændig umuligt. Men naar dette ikke naaes, saa vil det i denne

Henseende ikke sige Meget, enten man sætter 1ste Mai eller 1ste Januar, men derimod vil Forandringen til 1ste Mai have en anden væsentlig Følge, og det er den at formindste Tienden for de mindelige Overenskomster, hvilket ganske vist er meget mod. Behoernes Interesse. Jeg kommer nu til det ærede Medlem, som har stillet det tredie Forslag (Raben), og jeg maa tilstaa, at jeg havde haabet, at han, da han sidste Gang reiste sig, gjorde det for at tage Forslaget tilbage, thi det forekommer mig, at det har faaet saadanne Grundskud under denne Forhandling, at det er synkefærdigt og neppe kan seile igjennem, og det har derfor saameget destomere forundret mig, at han ikke alene fastholdt det, men endog saa trode, at det havde saadanne Udfigter til at gaa igjennem, at der allerede kunde blive Spørgsmaal om, hvad der vilde ske, hvis Ministere negtede Loven sin Sanktion. Det forekommer mig, at det er aldeles klart bevist, at dette Forslag umuligt kan vedtages. Det ærede Medlem har væsentlig bygget sin Slutning paa, at det har været vedkommende Egn umuligt hidtil at faa Afsløsningen istand; men den høitærede Minister har jo vist, hvad ogsaa jeg tidligere har udtalt, at det aldeles ikke har været Tilfældet. Der har været givet dem Leilighed til mindelig Overenskomst, og at de ikke have vidst det og ikke have benyttet Leiligheden, er deres egen Skyld. Han mente, at Tiendeta-geren ikke havde villet gaa ind paa en saadan Overenskomst, men han oplyste ikke, og jeg tror at turde sige, at han ikke kan oplyse, at der har været gjort Forsøg fra Tiendeydernes Side paa at opnaa en saadan mindelig Overenskomst. Dernæst er der en anden Forudsætning, hvorfra han gif ud, og hvorfra i al Fald det ærede Medlem for Sydfalster (Schlepperevell) aldeles bestemt gif ud, nemlig, at vi skulde vise en Uret mod samtlige de indlemmede Distrikter, hvorom der her er Tale, Men det er saa langt fra Tilfældet, at en Bestemmelse som den, der her foreslaas af det ærede Medlem fra Bonfild (Raben), tvertimod kun ønskes, ikke engang af et Sogn, men kun af en enkelt Landsby blandt alle de Distrikter, der her er Tale om. Naar vi gaa til de andre paaggældende Sogne, høre vi f. Ex.